

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยที่ผ่านมา ทำให้สังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงโดยก้าวไปสู่ความทันสมัยในด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ รวมไปถึงการติดต่อสื่อสารที่รวดเร็วยิ่งขึ้นทำให้วัยรุ่นรับรู้อาสาจากต่างประเทศที่หลากหลาย และก่อให้เกิดการรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาสู่ประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง ทำให้วัยรุ่นนั้นเกิดการเรียนรู้และเลียนแบบอย่างรวดเร็ว ดังนั้นค่านิยมและพฤติกรรมของวัยรุ่นจึงเปลี่ยนไป โดยเฉพาะพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งปัจจุบันพบว่า วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่เปลี่ยนไป ไม่ว่าจะเป็นการคบเพื่อนต่างเพศ การออกเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศตามลำพัง การแต่งกายให้ดึงดูดความสนใจเพศตรงข้ามด้วยแฟชั่นตะวันตก และการแสดงออกทางเพศของวัยรุ่นในที่สาธารณะ ตลอดจนพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่เพิ่มมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากการสำรวจความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศ การเจริญพันธุ์ และการคุมกำเนิดในวัยรุ่นในจังหวัดขอนแก่นของชนวนชม สกนธวัฒน์ และคนอื่นๆ (2529:20-25) พบว่า ร้อยละ 74 ของนักเรียนชาย และร้อยละ 31 ของนักเรียนหญิงของนักเรียนอาชีวศึกษา มีทัศนคติว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานไม่เป็นเรื่องเสียหาย และมีนักเรียนหญิงที่ตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา ร้อยละ 10 โดยหาทางออกด้วยการทำแท้ง นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนชายร้อยละ 36 มีความคิดเห็นว่าการเปลี่ยนคู่นอนเป็นเรื่องธรรมดา ต่อมา สุมนา ชมพูทวีป และคนอื่นๆ (2533:7) ได้ศึกษาความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 12 คู่รักตั้งครรภ์ร้อยละ 3.1 และให้คู่รักทำแท้งร้อยละ 3.0 และการศึกษาของอัญชลี คติอนุรักษ์ (2535:99-105) ศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียนชายวิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่งหนึ่งทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักเรียนร้อยละ 54 เคยมีเพศสัมพันธ์ โดยอายุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 12 ปี ส่วนการศึกษาของอุไรวรรณ คณิงสุขเกษม (2536) ศึกษาพฤติกรรมของวัยรุ่นชายในชุมชนแออัดในเขตกรุงเทพมหานครและจังหวัดอุดรธานี พบว่า วัยรุ่นร้อยละ 82 เคยมีประสบการณ์ทางเพศ โดยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนรัก คนรู้จัก หรือคู่นอนชั่วคราว และการศึกษาวิจัยของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล (2536) พบว่า เยาวชนไทยปัจจุบันในช่วงอายุ 15-19 ปี มีประสบการณ์ทางเพศเพิ่มขึ้น กล่าวคือ วัยรุ่นชายมีประสบการณ์ทางเพศแล้วถึงร้อยละ 36.5 ส่วนวัยรุ่นหญิงมีประสบการณ์ทางเพศร้อยละ 22.8

นอกจากนั้น จุฬารัตน์ หัวหาญ (2539:106) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสุรินทร์ พบว่า วัยรุ่นเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 25.8 คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกส่วนใหญ่ คือเพื่อนหญิงร้อยละ 59.8 และอายุต่ำสุดของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 8 ปี และนักเรียนมีความรู้และทัศนคติเรื่องเพศระดับปานกลาง นักเรียนเคยดูวีดิทัศน์/โทรทัศน์/ภาพยนตร์/หนังสือที่ปลุกอารมณ์ทางเพศร้อยละ 92.2 เคยดื่มสุราร้อยละ 73.7 เคยไปเที่ยวคลับ บาร์ หรือสถานเริงรมย์อื่น ๆ ร้อยละ 51.4 เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 25.8 และเคยไปอาบอบนวดร้อยละ 4.6 นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชาย คือ อายุ ระดับชั้นที่ศึกษา รายได้ที่ได้รับ ทัศนคติ การดื่มสุรา ที่พักในปัจจุบัน การไปเที่ยวคลับ บาร์ หรือสถานเริงรมย์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจรรยา ดวงแก้ว (2539:99-109) ที่ศึกษาเรื่องความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนมีความรู้และทัศนคติเรื่องเพศระดับปานกลาง และนักเรียนมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (ได้แก่ การดื่มสุรา การเที่ยวสถานเริงรมย์ การอ่านหนังสือและดูหนังที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การจับมือถือแขน และการกอดจูบ) มีความสัมพันธ์กับ เพศ อายุ ระดับชั้น และรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง นอกจากนี้ศิริพจน์ ฤกษ์สถาป (2540:ง) ได้ศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศระหว่างทหารเกณฑ์กับนักเรียนชาย พบว่า นักศึกษาชายมีค่านิยมเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การสำเร็จความใคร่ตนเอง การใช้ถุงยางอนามัย ความเชื่อเรื่องความบริสุทธิ์ของหญิงดีกว่าทหารเกณฑ์

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าวัยรุ่นมีค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศที่เปลี่ยนไป การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากขึ้น อายุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกน้อยลง โดยวัยรุ่นคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นก่อนสมรสเป็นเรื่องธรรมดา ปัญหาที่ตามมาก็คือ การตั้งครมภ์ของวัยรุ่น ซึ่งจะนำปัญหาต่างๆตามมา นานานับประการ เนื่องจากการที่มีอายุน้อยจะขาดความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ เศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งทางด้านการศึกษาด้วย ปัญหาทางด้านร่างกายนั้นเนื่องจากอวัยวะเพศและระบบสืบพันธุ์ยังเจริญเติบโตไม่สมบูรณ์ กระดูกเชิงกรานยังไม่พร้อมที่จะคลอดบุตรได้ดี ทำให้เกิดอันตรายขณะคลอดบุตร หรือเป็นผลทำให้กำเนิดทารกก่อนกำหนด ส่วนปัญหาด้านจิตใจนั้นวัยรุ่นยังไม่พร้อมที่จะรับผิดชอบหน้าที่ของการเป็นแม่ ยิ่งไปกว่านั้นการที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์และตั้งครมภ์ก่อนวัยอันควรจะมีปัญหาด้านอื่น ๆ ตามมา เช่น เกิดปัญหาการทำแท้ง ดังจะเห็นได้จากสถิติการทำแท้งของกระทรวงสาธารณสุข (จดหมายข่าวเครือข่ายวิจัยพฤติกรรมสุขภาพ,2537) พบว่าวัยรุ่นช่วงอายุ 15-28 ปี เป็นกลุ่มที่เข้ามาใช้บริการทำแท้งมากเป็นอันดับสองรองจากกลุ่มตั้งครมภ์ไม่พึงประสงค์ อันเนื่องมาจากการคุมกำเนิดผิดพลาด หรือความจำเป็นทางเศรษฐกิจ โดยส่วนใหญ่มักเป็นวัยรุ่นที่เข้ามา

ศึกษาเล่าเรียนในกรุงเทพหรือตามเมืองใหญ่ นอกจากนั้นการศึกษาของสุมนา ชมพูทวีป (2533) พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนาร้อยละ 1.9 จะแก้ปัญหาโดยการทำแท้ง และการศึกษาของรุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ และพรนภา หอมสินธุ์ (2540) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนิสิตนักศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยตั้งครรภ์และทำแท้งร้อยละ 5.60 นอกจากปัญหาการทำแท้งที่เกิดขึ้นจากการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนาของวัยรุ่นแล้ว ปัญหาที่ตามมาอีกก็คือ ปัญหาด้านการเรียนของวัยรุ่นที่กำลังศึกษา ทำให้การเรียนมีอุปสรรคต้องหยุดชะงักหรืออาจทำให้หมดอนาคตได้ อีกทั้งปัญหาการติดเชื้อจากการมีเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะโรคเอดส์ ซึ่งพบว่าสถานการณ์โรคเอดส์ตั้งแต่ปี 2539 พบว่า วัยรุ่นของประเทศไทยที่มีอายุระหว่าง 15-24 ปี ป่วยเป็นโรคเอดส์ 2,712 คน คิดเป็นร้อยละ 14 ของผู้ป่วยโรคเอดส์ทั้งหมด (กองระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข, 2539)

สำหรับการดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนั้น วิธีการหนึ่งที่สามารถดำเนินการมาตลอดเวลาก็คือ การจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาให้กับวัยรุ่นโดยสอดแทรกเนื้อหาเข้าไปในบางวิชา คือ สุขศึกษา วิทยาศาสตร์ และวิชาพื้นฐานวิชาชีพ ทั้งนี้เพื่อให้วัยรุ่นมีความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องโดยมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับเพศศึกษาดังนี้

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษา 2 วิชาคือ

วิชาสุขศึกษา (พ 104) การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายจิตใจ และการปรับตัวของวัยรุ่น

วิชาสุขศึกษา (พ 106) สภาพการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ บุคลิกภาพของวัยรุ่น การวางแผนครอบครัว

วิชาวิทยาศาสตร์ (ว 203) การเจริญเติบโตและการสืบพันธุ์ของคน

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับเพศศึกษา 3 วิชา คือ

วิชาสุขศึกษา (พ 402) การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคมของวัยรุ่น การเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศ การป้องกันและแก้ไขปัญหาทางเพศ

วิชาสุขศึกษา (พ 503) โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

วิชาสุขศึกษา (พ 606) การวางตัวต่อเพศตรงข้าม การเลือกคู่ครอง การปรับตัวในชีวิตสมรส การวางแผนและแก้ปัญหาชีวิตครอบครัว

วิชาวิทยาศาสตร์ (ว 411- ว 616) การแบ่งตัวของเซลล์สืบพันธุ์ การถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม

วิชาพื้นฐานวิชาชีพ (พ 024) การดูแลสุขภาพของวัยรุ่น การเจริญเติบโตและพัฒนาการ ความต้องการขั้นพื้นฐานของวัยรุ่น การวางแผนป้องกันโรค

แต่อย่างไรก็ตามการสอนเรื่องเพศในโรงเรียนส่วนมากยังไม่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมที่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมีความเข้าใจเรื่องเพศในทางที่ไม่ถูกต้องมากนัก การที่จะจัดและดำเนินการสอนเรื่องเพศให้แก่วัยรุ่นนั้น จึงอาจจะมีปัญหาและอุปสรรคอยู่มาก ถึงแม้ว่าจะมีการสอนเรื่องเพศในโรงเรียนแต่ปัญหาเรื่องเพศในวัยรุ่นก็ยังมิได้อยู่และมีอัตราเพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งแนวทางแก้ปัญหาอีกทางหนึ่งก็คือ ผู้บริหารโรงเรียน นักการศึกษา ครู ผู้ปกครอง และสื่อสารมวลชนต่าง ๆ ควรให้ความร่วมมือในการให้ความรู้ และปลูกฝังค่านิยมทางเพศที่ถูกต้องและเหมาะสมให้กับวัยรุ่น เพื่อช่วยให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องและไม่ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ อันเนื่องมาจากการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จัดเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่สำคัญที่สุดในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาของประเทศ ในฐานะที่เป็นทรัพยากรมนุษย์และสามารถที่จะหล่อหลอมให้มีลักษณะของพลเมืองที่ดีของชาติได้ ตลอดจนเป็นกำลังสำคัญที่จะสร้างความเจริญเติบโตให้กับประเทศในอนาคต จึงนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องทำความเข้าใจถึงปัญหาที่เกี่ยวกับวัยรุ่นและปัญหาที่เกี่ยวข้องโดยตรงก็คือปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมทางเพศ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา ค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากเป็นแหล่งที่รวมสถานเริงรมย์และอบายมุขมากมาย ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งเสริมให้วัยรุ่นมีค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมทางเพศเปลี่ยนแปลงไปสู่ระดับความเสี่ยงมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลและข้อเสนอแนะ เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรและปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนเกี่ยวกับเพศศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และยังเป็นแนวทางในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาทางเพศของวัยรุ่นเพื่อให้วัยรุ่นมีค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องและเหมาะสมสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับค่านิยมทางเพศ

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย คือ

1. ค่านิยมทางเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
2. ลักษณะประชากรมีความสัมพันธ์กับค่านิยมทางเพศ
3. ลักษณะประชากรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายวิทย์และสายศิลป์ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2542

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ ลักษณะประชากร ประกอบด้วย

เพศ ได้แก่ ชายและหญิง

สายวิชาที่เรียน ได้แก่ สายวิทย์และสายศิลป์

ประเภทของโรงเรียนที่ศึกษา ได้แก่ โรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนสหศึกษา

ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ ได้แก่

- (1) 1,000 บาท/เดือนและต่ำกว่า
- (2) 1,001 บาท-2,000 บาท/เดือน
- (3) 2,001 บาท-3,000 บาท/เดือน
- (4) 3,001บาท/เดือนและสูงกว่า

ที่พักในปัจจุบัน ได้แก่

(1) อาศัยกับพ่อแม่	(2) พักกับญาติหรือผู้ปกครอง
(3) เช่าบ้านอยู่กับเพื่อน	(4) พักหอพักที่แยกชาย-หญิง
(5) พักหอพักที่รวมชาย-หญิง	(6) เช่าบ้านอยู่ตามลำพัง

สถานภาพการสมรสของบิดามารดา

(1) อยู่ด้วยกัน	(2) แยกกันอยู่
(3) หย่าขาดจากกัน	(4) บิดาถึงแก่กรรม
(5) มารดาถึงแก่กรรม	(6) บิดามารดาถึงแก่กรรม

แหล่งความรู้ในเรื่องเพศ

(1) ครู	(2) เพื่อน
(3) ผู้ปกครอง	(4) ตำราเรื่องเพศ
(5) หนังสือพิมพ์(ตอบปัญหาเรื่องเพศ)	(6) อื่นๆ

ตัวแปรตาม ประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 คือค่านิยมทางเพศ ได้แก่

ค่านิยมในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านชีววิทยา ได้แก่ เรื่องการเปลี่ยนแปลงด้านกายภาพในเรื่องเพศ
2. ด้านสุขวิทยา ได้แก่ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
3. ด้านจิตวิทยา ได้แก่ เรื่องความต้องการและความรู้สึกทางเพศ การระบาย

ออกทางเพศ

4. ด้านสังคมวิทยา ได้แก่เรื่อง การเกี่ยวพาราณี การคบเพื่อนต่างเพศ การวาง

ตัวต่อเพศตรงข้าม การเลือกคู่ครอง การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

กลุ่มที่ 2 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ประกอบไปด้วยพฤติกรรมเสี่ยง 6 ด้าน ดังนี้

- การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
- การเที่ยวสถานบันเทิง
- การใช้สารเสพติด
- การใช้สื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ
- การจับมือถือแขนกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม
- การกอดจูบกับคู่อรักหรือเพศตรงข้าม

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ค่านิยมทางเพศ หมายถึง ความเชื่อในเรื่องเพศที่มีลักษณะถาวร และเป็นแนวทางในปฏิบัติหรือเป้าหมายของชีวิต ที่ตนเองหรือสังคมเห็นดีเห็นชอบในการยึดถือปฏิบัติตามมากกว่าแนวทางหรือเป้าหมายอย่างอื่นๆ

ค่านิยมทางเพศเชิงบวก หมายถึง ค่านิยมที่นักเรียนแสดงออกเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศในความรู้สึกที่ดีงาม เหมาะสม หรือมีคุณค่าสอดคล้องกับความต้องการและวัฒนธรรมของสังคม

ค่านิยมทางเพศเชิงลบ หมายถึง ค่านิยมที่วัยรุ่นแสดงออกเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศ ในความรู้สึกละอายใจที่ไม่ดีงาม ไม่เหมาะสม หรือไม่มีคุณค่าสอดคล้องกับความต้องการและวัฒนธรรมของสังคม

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมการปฏิบัติของนักเรียนที่มีโอกาสที่จะทำให้เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อันจะนำไปสู่การตั้งครรภ์หรือทำให้คู่เพศสัมพันธ์ตั้งครรภ์ และเกิดการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ ซึ่งประกอบไปด้วยพฤติกรรมทั้ง 6 ด้านคือ

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หมายถึง การดื่มเครื่องดื่มต่างๆ ที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เช่น สุรา เบียร์ ไวน์

การเที่ยวสถานบันเทิง หมายถึง การไปเที่ยวสถานบันเทิงต่างๆ ของนักเรียน เช่น ดิสโก้ ฝับ คอกเทลเล้าท์ไนต์คลับ คาราโอเกะ อาบอบนวด

การใช้สารเสพติด หมายถึง การใช้หรือเสพยาเสพติดในรูปแบบต่างๆ ของนักเรียน เช่น การเสพยาบ้า การเสพยากระสุนต่างๆ

การใช้สื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ หมายถึง การอ่านหนังสือที่มีรูปเปลือย รูปโป๊ รูปการร่วมเพศและหนังสือที่มีการบรรยายถึงการร่วมเพศหรือการดูภาพยนตร์หรือวิดีโอที่แสดงถึงการเล้าโลมร่วมเพศ

การจับมือถือแขน หมายถึง การใช้ข้อวัยวะตั้งแต่แขนไปถึงมือจับต้องแขน มือ หรือคล้องแขนกับคูรัก หรือเพศตรงข้าม

การกอดจูบ หมายถึง การเล้าโลมฝ่ายตรงข้าม โดยใช้ข้อวัยวะเช่น มือ แขน ปากสัมผัสกับส่วนต่างๆบนร่างกายของอีกฝ่ายหนึ่ง

นักเรียน หมายถึง นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายวิทย์และสายศิลป์ ประจำปีการศึกษา 2542 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ หมายถึง จำนวนเงินที่นักเรียนได้รับต่อเดือนที่ยังไม่ได้หักค่าใช้จ่าย
สายวิชาที่เรียน หมายถึง สายวิชาที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ ซึ่งประกอบไปด้วยสายวิทย์และสายศิลป์

นักเรียนสายวิทย์ หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายวิทย์ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร

นักเรียนสายศิลป์ หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายศิลป์ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ประเภทของโรงเรียน หมายถึง โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่กลุ่มตัวอย่างศึกษาอยู่ในช่วงที่เก็บข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย

โรงเรียนชายล้วน หมายถึง โรงเรียนที่มีเฉพาะนักเรียนเพศชาย

โรงเรียนหญิงล้วน หมายถึง โรงเรียนที่มีเฉพาะนักเรียนเพศหญิง

โรงเรียนสหศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนทั้งสองเพศ

ที่พักของนักเรียน หมายถึง ที่พักหรือที่อาศัยที่นักเรียนพักอยู่ในปัจจุบัน

สถานภาพการสมรสของบิดามารดา หมายถึง สถานทางการแต่งงานของบิดาและมารดา^๑ ขณะที่ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความรู้เรื่องเพศ หมายถึง แหล่งความรู้เรื่องเพศที่นักเรียนได้รับ เช่น ครู พ่อแม่ เพื่อน ตำราเรื่องเพศ หนังสือพิมพ์ และสื่อต่างๆ

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยถือว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยความจริงใจ และถูกต้องตามความเป็นจริง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาให้ถูกต้องและเหมาะสมกับสภาพปัญหาในปัจจุบัน
2. เป็นแนวทางให้แก่ผู้สนใจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปใช้ในการป้องกันปัญหาที่เกิดจากค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่ไม่ถูกต้องของวัยรุ่น เช่น การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา การทำแท้งเถื่อน ฯลฯ